तेयूयं पुरुषाः सस्त्रीकाइतिशेषः ॥ आलोड्य पेषयित्वा ॥ अश्रुतिंवापि यत्रदेशे कैकेय्यानामश्रवणमपिनभवति तादृशं दूरदेशंवा गच्छतेत्यर्थः ॥ २७ ॥ मिथ्याप्रव्राजितः मिथ्यावरकल्पनयाप्रव्राजितोभूत् ॥ ततः कैकेयीवशगे भरतेराजनिवसति ॥ सौनिके सूनापशुवधस्थानं तत्रभवे हिंसके तत्समीपे पशवोयथानिश्चितमरणास्तथा संनिबद्धाःस्मः सन्निविष्टाभवामः ॥ २८ ॥ इदानींतद्गुणवर्णनेनात्मानमाप्यापयंति ॥ पूर्णेत्यादि ॥ २९ ॥ पूर्वाभिभाषी सौहार्दप्रदर्शनाय परभयापगमायच सर्वत्रपूर्वभाष

तेविषंपिबतालोड्यक्षीणपुण्याःसुदुःखिताः॥ राघवंवानुगच्छध्वमश्रुतिंवापिगच्छत॥ २७॥ मिथ्याप्रव्राजितोरामःसभार्यःसहलक्ष्मणः॥ भरतेसन्निबद्धाःस्मसौनिकेपशवोयथा॥२८॥ पूर्णचंद्राननःश्यामोगूढजत्रुररिंदमः॥ आजानुबाहुःपद्माक्षोरामोलक्ष्मणपूर्वजः॥ २९॥ पूर्वाभिभाषीमधुरःसत्यवादीमहाबलः॥ सौम्यश्चसर्वलोकस्यचंद्रवत्प्रियदर्शनः॥ ३०॥ नूनंपुरुषशार्दूलोमत्तमातंगविक्रमः॥ शोभयिष्यत्यरण्यानिविचरन्समहारथः॥ ३१॥ तास्तथाविलपंत्यस्तुनगरेनागरस्त्रियः॥ चुक्रुशुर्दुःखसंतप्तामृत्योरिवभयागमे॥ ३२॥ इत्येवंविलपंतीनांस्त्रीणांवेश्मसुराघवं॥ जगामास्तंदिनकरोरजनीचाभ्यवर्तत॥३३॥ नष्टज्वलनसंतापाप्रशांताध्यायसत्कथा॥ तिमिरेणानुलिप्तेवतदासानगरीबभौ॥ ३४॥ उपशांतवणिक्पण्यानष्टहर्षानिराश्रया॥ अयोध्यानगरीचासीन्नष्टतारमिवांबरं॥ ३५॥ तदास्त्रियोरामनिमित्तमातुरायथासुतेभ्रातरिवाविवासिते॥ विलप्यदीनारुरुदुर्विचेतसःसुतैर्हितासामधिकोपिसोऽभवत्॥ ३६॥

णशीलः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ मृत्योरिव भयागमे मृत्युहेतुकभयागमइवेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ विलपंतीनां दुःखंदृष्ट्वेतिशेषः ॥ रविरस्तंजगाम ॥ तदीयदुःखदर्शनासहिष्णुतया रविरपि शीघ्रगतिरभूदित्याशयः ॥ ३३ ॥ नष्टोहोमाद्यर्थोपि ज्वलनसंतापोज्वलनसंगमोयस्यां ॥ प्रशांताअध्यायाअध्ययनानि सत्कथाश्चयस्यांसा ॥३४॥ निराश्रया रामरूपाश्रयराहित्यात् ॥ ३५ ॥ सुतैः तृतीयार्थी ॥ सुतेभ्योपि तासां सअधिकोऽभवत् ॥ ३६ ॥